

บทที่ 6

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในบทที่ผ่านมา ทำให้ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับข้อมูลที่ผู้วิจัยได้ทำการศึกษามาทั้งหมด ดังนั้นเพื่อเป็นการสร้างความเข้าใจที่ชัดเจนยิ่งขึ้น ผู้วิจัยจึงขอสรุปภาพโดยรวมของผลการวิจัยข้อมูลดังกล่าวอีกครั้งหนึ่ง โดยการเสนอในรูปแบบความเรียง พร้อมทั้งข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ และข้อเสนอเชิงปฏิบัติ ดังนี้

6.1 สรุปผลการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยในครั้งนี้ ได้กำหนดวัตถุประสงค์ไว้ว่าจะศึกษาถึงปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน และเพื่อนำผลการวิจัยที่ได้ไปประกอบในการป้องกันและแก้ไขปัญหาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน และศึกษาถึงลักษณะทั่วไปและลักษณะการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำ ทั้งยังได้กำหนดขอบเขตการศึกษาเฉพาะเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำในเขตกรุงเทพมหานคร โดยใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด ใช้แบบสอบถามจำนวน 169 คน และการสัมภาษณ์เจาะลึก จำนวน 10 คนหลังจากนั้นนำข้อมูลไปวิเคราะห์ด้วย โปรแกรมสำเร็จรูปสำหรับการวิจัยทางสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Sciences-SPSS for Windows) สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าร้อยละ การแจกแจงความถี่ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าไคสแควร์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์เชิงมานุษยวิทยา (Anthropological) สำหรับข้อมูลเชิงคุณภาพ สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

จากผลการศึกษาในด้านปัจจัยภูมิหลังพบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำประกอบด้วยเพศชาย 128 คน และเพศหญิง 41 คน ในด้านอายุพบว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำมีอายุเฉลี่ย 17.12 ปี โดยส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 17-18 ปี กระทำผิดครั้งแรกขณะมีอายุเฉลี่ยประมาณ 16.85 ปี โดยส่วนใหญ่กระทำผิดครั้งแรกขณะมีอายุ 17-18 ปี รองลงมาขณะมีอายุ 15-16 ปี มาจากสถานฝึกและอบรมบ้านกรุดนามากที่สุด ส่วนใหญ่มีการศึกษาชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งบิดา มารดาและผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษาปีที่ 6 ทั้งบิดามารดา และผู้ปกครองส่วนใหญ่ประกอบอาชีพค้าขายหรือประกอบอาชีพส่วนตัว พบว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำเป็นครั้งที่ 2 มากที่สุด เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำมีการกระทำผิดครั้งแรกในข้อหาความผิดฐานทำร้ายร่างกายมากที่สุด ในด้านการจำแนกการตัดสินใจของศาลในความผิดครั้งแรก พบว่า

กระทำผิดซ้ำเป็นครั้งที่ 2 มากที่สุด เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำมีการกระทำผิดครั้งแรกในข้อหา ความผิดฐานทำร้ายร่างกายมากที่สุด ในด้านการจำแนกการตัดสินของศาลในความผิดครั้งแรก พบว่า ศาลตัดสินว่าให้ปรับ ว่ากล่าวตักเตือนและปล่อยตัวมากที่สุด ในด้านระยะเวลาที่ศาลตัดสิน ให้อยู่ในสถานฝึกและอบรมในครั้งนี พบว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำยังอยู่ในกระบวนการ การตัดสินของศาล

ในด้านปัจจัยทางสังคมที่มีผลต่อการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน พบว่าในด้าน ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวพบว่า เด็กและเยาวชนส่วนใหญ่มีความสัมพันธ์ในครอบครัวที่ไม่ อบอุ่น มีสภาพแวดล้อมบริเวณที่อยู่อาศัยไม่ดี มีการคบเพื่อนที่ไม่ดี มีการชดเชลาในสถานฝึก อบรมครั้งแรกที่ไม่ดี มีสภาพแวดล้อมภายหลังการฝึกอบรมที่ไม่ดี มีภาวะเศรษฐกิจที่ไม่ดี และมื ความผิดเกี่ยวข้องกับยาเสพติด

ในด้านการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระกับตัวแปรตามเพื่อที่จะพิสูจน์ สมมติฐานนั้น เมื่อทำการทดสอบด้วยค่าไคสแควร์ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แล้วพบว่า

สมมติฐานที่ 1 : เด็กและเยาวชนที่มาจากครอบครัวที่มีความสัมพันธ์ภายใน ครอบครัวอบอุ่นกระทำผิดซ้ำน้อยกว่าเด็กและเยาวชนที่มาจากครอบครัวที่มีความ สัมพันธ์ภายในครอบครัวไม่อบอุ่น

ผลการศึกษาวิจัย ปรากฏว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างความสัมพันธ์ภายใน ครอบครัวกับการกระทำผิดซ้ำ พบว่า ความสัมพันธ์ภายในครอบครัวไม่ว่าจะอบอุ่นหรือไม่อบ อุ่น ต่างก็ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ 1

สมมติฐานที่ 2 : เด็กและเยาวชนที่อาศัยอยู่ในบริเวณชุมชนที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม กระทำผิดซ้ำน้อยกว่าเด็กและเยาวชนที่อยู่อาศัยอยู่ในบริเวณชุมชนที่อยู่อาศัยที่ไม่ เหมาะสม

ผลการศึกษาวิจัย ปรากฏว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างบริเวณชุมชนที่อยู่ อาศัยที่เหมาะสมกับการกระทำผิดซ้ำ พบว่า บริเวณชุมชนที่อยู่อาศัยไม่ว่าจะเหมาะสมหรือไม่ เหมาะสมต่างก็ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ 2

สมมติฐานที่ 3 : เด็กและเยาวชนที่คบเพื่อนที่ดี กระทำผิดชำน้อยกว่าเด็กและเยาวชนที่คบเพื่อนไม่ดี

ผลการศึกษาวิจัย ปรากฏว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างการคบเพื่อนกับการกระทำผิดซ้ำ พบว่า การคบเพื่อนที่ดีและไม่ดีนั้นมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปได้ว่า ยอมรับสมมติฐานที่ 3

สมมติฐานที่ 4 : เด็กและเยาวชนที่ผ่านการขัดเกลาในสถานฝึกอบรมที่เหมาะสม กระทำผิดชำน้อยกว่าเด็กและเยาวชนที่ผ่านการขัดเกลาในสถานฝึกอบรมที่ไม่เหมาะสม

ผลการศึกษาวิจัย ปรากฏว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างการขัดเกลาในสถานฝึกอบรมกับการกระทำผิดซ้ำ พบว่า การขัดเกลาในสถานฝึกอบรมไม่ว่าจะเหมาะสมหรือไม่เหมาะสมก็ตาม ต่างก็ไม่มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปได้ว่า ปฏิเสธสมมติฐานที่ 4

สมมติฐานที่ 5 : เด็กและเยาวชนที่มีสภาพแวดล้อมที่เหมาะสมภายหลังออกจากสถานฝึกอบรมกระทำผิดชำน้อยกว่าเด็กและเยาวชนที่มีสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมภายหลังออกจากสถานฝึกอบรม

ผลการศึกษาวิจัย ปรากฏว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างสภาพแวดล้อมภายหลังออกจากสถานฝึกอบรมกับการกระทำผิดซ้ำ พบว่า สภาพแวดล้อมภายหลังออกจากสถานฝึกอบรมเหมาะสมหรือไม่เหมาะสม มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปได้ว่า ยอมรับสมมติฐานที่ 5

สมมติฐานที่ 6 : เด็กและเยาวชนที่มาจากครอบครัวที่มีฐานะทางเศรษฐกิจดี กระทำผิดชำน้อยกว่าเด็กและเยาวชนที่มีฐานะทางเศรษฐกิจไม่ดี

ผลการศึกษาวิจัย ปรากฏว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างฐานะทางเศรษฐกิจกับการกระทำผิดซ้ำ พบว่า ฐานะทางเศรษฐกิจดีและไม่ดี มีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปได้ว่า ยอมรับสมมติฐานที่ 6

สมมติฐานที่ 7 : เด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดกระทำผิดซ้ำมากกว่าเด็กและเยาวชนที่กระทำความผิดฐานอื่น

ผลการศึกษาวิจัย ปรากฏว่า จากการทดสอบค่าความสัมพันธ์ระหว่างฐานความผิดกับการกระทำผิดซ้ำ พบว่า ความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและความผิดฐานอื่นมีความสัมพันธ์กับการกระทำผิดซ้ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

จึงสรุปได้ว่า ยอมรับสมมติฐานที่ 7

6.2 ปัญหาที่พบในการวิจัย

6.2.1 เนื่องจากการจัดเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติของหน่วยงานยังไม่มีมาตรฐานที่แน่นอน อันเนื่องมาจากมีเด็กและเยาวชนกระทำผิดเป็นจำนวนมากในแต่ละวัน ประกอบกับมีการพิจารณาของศาลในแต่ละวัน จึงอาจทำให้ตัวเลขสถิติของหน่วยงานมีความลำเอียงไม่ทันเหตุการณ์ ไม่ถูกต้องชัดเจน อันอาจเป็นผลให้ผู้วิจัยไม่ได้รับข้อมูลที่ถูกต้องชัดเจน

6.2.2 ผู้วิจัยใช้วิธีเก็บรวบรวมข้อมูลโดยการให้เด็กและเยาวชนในสถานฝึกและอบรมเป็นผู้ตอบแบบสอบถามและให้สัมภาษณ์ ดังนั้นการกล่าวถึงเหตุการณ์และพฤติกรรมต่างๆ ที่ผ่านมานั้น จึงอาจเปรียบเหมือนการตอกย้ำถึงความผิดและโทษที่เด็กและเยาวชนเหล่านั้นได้รับอีกครั้ง จึงอาจทำให้เด็กและเยาวชนเหล่านั้นเกิดความอับอาย หรือไม่สบายใจต่อการตอบคำถาม อันมีผลมาสู่การตอบคำถามที่ไม่ยอมเปิดเผยข้อเท็จจริงหรือการไม่ให้ความร่วมมืออย่างเต็มที่

6.2.3 การที่มีระบบปกครองภายในสถานฝึกและอบรมในลักษณะที่ใช้เด็กที่ติดอยู่ในสถานฝึกอบรมเป็นเวลานานหรือขาใหญ่มาปกครองทำให้เด็กและเยาวชนอาจไม่ตอบคำถามตามความเป็นจริง

6.2.4 เมื่อมีการติดต่อขอเข้าเก็บรวบรวมข้อมูลจากสถานฝึกและอบรม อาจมีการเตรียมเด็กและเยาวชนที่มีความประพฤติดีมาตอบคำถาม ทำให้อาจไม่ตรงตามกลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยต้องการ

6.3 ข้อเสนอแนะเชิงวิชาการ

6.3.1 การศึกษาในครั้งนี้เป็นการศึกษาถึงการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครเท่านั้น ดังนั้นการศึกษารั้งต่อไปควรจะได้มีการศึกษาถึงการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนทั่วประเทศเพิ่มเติม

6.3.2 ควรมีการเผยแพร่ผลงานวิชาการสู่หน่วยงานที่รับผิดชอบเพื่อร่วมกันแสวงหาแนวทาง และมาตรการในการดำเนินการป้องกันและแก้ไขปัญหาคาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนต่อไป

6.3.3 ควรมีการศึกษาแบ่งแยกประเภทของฐานความผิด โดยเฉพาะความผิดเกี่ยวกับยาเสพติด เพื่อให้เกิดประโยชน์ในการฟื้นฟู ฝึกอบรมและบำบัด เพื่อแก้ปัญหาคาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

6.3.4 ควรจะใช้วิธีการวิจัยเชิงมานุษยวิทยามากกว่านี้เนื่องจากในการตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่างอาจจะอยู่ในสายตาของผู้ใหญ่ ทำให้ไม่กล้าให้ข้อมูลที่แท้จริง

6.4 ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

จากผลการศึกษาวิจัยทำให้ทราบว่า เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำส่วนใหญ่จะกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติด โดยมีสาเหตุของการกระทำผิดมาจากปัจจัยหลายปัจจัย ซึ่งแต่ละปัจจัยมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงต่อกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงขอเสนอแนะแนวทางในการแก้ไขปัญหาคาการกระทำผิดซ้ำของเด็กและเยาวชน ดังนี้

6.4.1 สถานพินิจเด็กและเยาวชนควรจัดให้มีการการศึกษาอบรมแก่เด็กและเยาวชนเพิ่มเติมทั้งในด้านวิชาการและวิชาชีพ รวมทั้งจริยธรรม และกฏก้า เพื่อที่เด็กและเยาวชนจะได้นำวิชาความรู้ไปใช้ประโยชน์ในอนาคต และเป็นการฝึกฝนให้เขาเหล่านั้นมีระเบียบวินัยมากขึ้น รู้จักการมีน้ำใจนักกีฬา ซึ่งจะส่งผลให้เด็กและเยาวชนไม่กลับมากระทำผิดซ้ำอีก

6.4.2 เด็กและเยาวชนที่ติดยาเสพติดควรได้รับการบำบัดรักษาก่อนที่จะนำไปเข้าฝักและอบรวมกับเด็กและเยาวชนอื่นๆ

6.4.3 ควรมีความร่วมมือระหว่างหน่วยงานที่รับผิดชอบเพิ่มเติมจากที่มีอยู่ในปัจจุบัน ในการประสานงานตั้งแต่ที่เด็กและเยาวชนถูกนำเข้าสู่กระบวนการยุติธรรมและต่อเนื่อง ภายหลังจากออกจากสถานฝึกและอบรวมไป เช่น การบันทึกประวัติที่แม่นยำสามารถค้นหาได้ถูกต้องรวดเร็ว และการเพิ่มบุคลากรในการคุมประพฤติ การสอบสวนคดีเด็กและเยาวชน การเพิ่มเติมนักจิตวิทยา นักสังคมสงเคราะห์และอัยการ

6.4.4 รัฐบาลควรตระหนักถึงปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนอย่างจริงจังและรับยื่นมือเข้าช่วยเหลือเป็นการด่วนเพราะเด็กและเยาวชนถือเป็นกำลังที่สำคัญของชาติและปัญหาการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนก็นับว่าจะมีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้นด้วย และควรปรับปรุงระเบียบข้อกฎหมายที่ล้าสมัยให้มีความทันสมัยสามารถนำมาใช้ได้ทันต่อยุคสมัยที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว

6.4.5 ก่อนที่จะมีการปล่อยตัวเด็กและเยาวชนที่กระทำผิดออกจากสถานฝึกและอบรวม ควรจะมีหน่วยงานที่คอยดูแลเด็กและเยาวชนเหล่านั้นให้สามารถกลับไปสู่สังคมที่ดีกว่าเก่าได้ เช่น จัดหาที่พักกินให้ จัดหางาน จัดหาสิ่งแวดล้อมที่ดีกว่าเก่าให้เขาเหล่านั้น เพราะควรจะตระหนักได้แล้วว่าการกระทำผิดของเด็กและเยาวชนล้วนเกิดจากสิ่งแวดล้อมทางสังคมทั้งสิ้น

6.4.6 เด็กและเยาวชนที่กระทำผิดซ้ำควรจัดแยกออกจากเด็กและเยาวชนอื่น เพื่อทำการแก้ไขบำบัดอย่างจริงจัง

6.4.7 ควรปรับปรุงสถานที่ฝึกและอบรวมและอุปกรณ์ให้มีความสะดวกสบายต่อการบำบัดแก้ไข อย่าให้แออัดเกินไป

6.4.8 ควรอย่าให้มีการใช้ระบบเด็กที่เป็นขาใหญ่ที่ได้รับอำนาจงานแทนผู้คุมในการดูแลเด็กและเยาวชนอื่น เพราะอาจเกิดปัญหาในการบังคับให้กระทำผิดซ้ำซากได้

6.4.9 พ่อแม่และผู้ปกครองจะต้องยอมรับการกระทำผิดของเด็กและเยาวชน ภายหลังจากที่เขาเหล่านั้นกลับออกจากสถานฝึกและอบรวม และจะต้องให้โอกาสและกำลังใจในการกลับสู่การเป็นคนดีในสังคม